

W salonie fryzjerskim u Amadeusza Foczki

(ale z głową bobra)

Warsztaty plastyczno-literackie na podstawie książki „Amadeusz Foczka (ale z głową bobra)”
Marii Sternickiej-Urbanke z ilustracjami Justyny Sokołowskiej

Wiek dzieci: 5+

Czas trwania: 60 minut (online), 90 minut (na żywo)

O książce:

„Amadeusz Foczka (ale z głową bobra)” to krótka i dowcipna bajka zwierzęca. Jej głównym bohaterem jest fryzjer, Amadeusz Foczka, foką z głową bobra. W swoim zakładzie fryzjerskim przyjmuje równie nietypowych klientów. Odwiedzają go Longina Dystans – pół żółwica, pół gepardzica, Damian Lama – pół lama, pół leniwiec, czy Wera Wiórek – pół owca, pół wiewiórka i inni. Amadeusz strzygąc ich, zaczyna się zastanawiać, kim właściwie jest on sam: foką z głową bobra czy może bobrem z ciałem foki, czy może jeszcze kim innym?

Link do książki:

<https://wydawnictwodwiesiostry.pl/katalog/amadeusz-foczka-ale-z-glowa-bobra.html>

Kluczowe pytania:

Co jest wyznacznikiem tego, kim jesteśmy: nasz wygląd, to, jak nas widzą inni, czy to kim sami się czujemy? Co to znaczy być sobą? Jak się dobrze czuć we własnej skórze? Kim jestem? Co stanowi o mojej tożsamości?

Materiały:

- książka „Amadeusz Foczka (ale z głową bobra)” Marii Sternickiej-Urbanke z ilustracjami Justyny Sokołowskiej
- przygotowane przez ilustratorkę kontury połówek zwierząt wydrukowane w formacie A4 (online), lub większym – A3, lub A2.
- czyste kartki w formacie wydruków. suche pastele lub inne kredki
- taśma klejąca albo klej

Przebieg warsztatów:

Wprowadzenie:

1. Wspólne zapoznanie się z książką. Rozmowa o okładce i o tytułowym bohaterze.
2. Przedstawienie się. Każde dziecko wita się swoim imieniem i nazwą zwierzęcia, które lubi, które najbardziej go ciekawi albo jego cechy w jakiś sposób łączą się z nim. Przykłady: Justyna Owca (z powody burzy loków na głowie), Kasia Małpka (bo uwielbia skakać), Piotr Flaming (bo chciałby zobaczyć na żywo flaminga) czy Sonia Kot (ponieważ kocha koty).
3. Głośna lektura książki – przedstawienie Amadeusza Foczki i poszczególnych bohaterów. Na krótszych zajęciach (i na spotkaniu online) warto przeczytać tylko początkowy fragment książki, przedstawiający fryzjera Amadeusza i opowiadający o jego stylu życia.
4. Zabawa na podstawie książki. Pokazujemy postaci pojawiające się w książce stopniowo. Najpierw mówimy jak bohater się nazywa i pokazujemy stronę z pierwszą odsłoną zwierzęcia. Dzieci na tej podstawie zgadują jakim zwierzęciem nasz bohater jest w drugiej połowie i jakie ma w związku z tym cechy charakteru; rozmowa o różnorodności postaci z książki.
5. Nawiązanie do otoczenia dzieci (dobrze wychodzi w formie online, można wykorzystać też przy warsztatach na żywo, jeśli zajęcia odbywają się w urozmaiconym wnętrzu). Każdy uczestnik warsztatów szuka w swoim otoczeniu jednego zwierzęcia. Może to być zabawka, maskotka, rysunek na ubraniu, ilustracja w książce, figurka, naklejka itp. Potem poznajemy te zwierzęta, zadając dzieciom pytania o ich cechy, np.: Kto ma zwierzę, które jest bardzo szybkie/powolne? Kto ma zwierzę bardzo duże/malutkie? Kto ma zwierzę żyjące w wodzie/w powietrzu? Kto ma pracowite, a kto leniwe zwierzę? Na koniec tej części, by wyładować energię, dzieci równocześnie wydają głośno odgłos, jaki wydaje ich zwierzę. Jeśli grupa potrzebuje ruchu, można także bezgłośnie poudawać to zwierzę za pomocą ruchu.

Część plastyczna:

1. Każde dziecko wybiera jedną wydrukowaną połówkę zwierzęcia, zastanawia się czym ono jest i koloruje je, dorysowując sierść, łuski, ciapki, paski, ale także otoczenie, etc. Ważne, żeby nie ograniczać wyobraźni dzieci, to mogą być zupełnie szalone pomysły, niekoniecznie realistyczne. Zebra w kolorowe paski albo włochaty wąż są bardzo mile widziani.

2. Dzieci pokazują swoje rysunki i zastanawiają się jaka mogłaby być druga połówka zwierza. Warto przypomnieć bohaterów z książki – każdy miał połowę z jednego zwierzęcia, połowę z innego. Taśmą klejącą lub klejem dzieci dokleją do swojej pracy drugą kartkę i rysują drugą połowę swojego stwora.
3. Kiedy zwierzątka są gotowe każde z dzieci wymyśla dla swojego stwora imię, nawiązujące do dwóch połówek jego ciała i/lub związanych z tych cech charakteru, zastanawia się, gdzie to zwierzę żyje, co je na śniadanie, lub jaką fryzurę zrobiłby mu Amadeusz Foczka. Skupiamy się nie tylko na wyglądzie, ale i charakterze: Co lubi robić? Którym zwierzęciem czuje się bardziej? Czego się boi? Czym się różni jego połówki? Zastanawiamy się nad dwoistą naturą wymyślonych stworów.

Zakończenie:

W ramach podsumowania czytamy końcowy fragment książki z wierszykiem wymyślonym przez Amadeusza i rozmawiamy o jej przesłaniu. Dzieci chętne, lub te, które skończyły wcześniej, zachęcamy do tworzenia kolejnych stworów i bawiły się w nowe ciekawe połączenia.

Alternatywne propozycje zabaw:

- Tworzenie drugiej połowy zwierzątek z wykorzystaniem niestandardowych materiałów, np. liści, patyków, folii, etc.
- Można odwrócić kolejność zabawy i rozpocząć od losowania dziwnych imion i nazw zwierząt i zastanawiania się, kim mogłaby być postać nosząca takie imię. Imiona te mogą być inspiracją do narysowania swojego zwierzęcia (obu połówek) i wymyślenie jego historii i/lub atrybutu (tak jak atrybutem Amadeusza Foczki był grzebień). Przykładowe propozycje imion: Poligarb Kamel, Polikarp Mrówkacz, Żabeta Kuma, Hauszka Burek, Mirek Wąs, Lila Waszkiewicz, Sebastian Ważny, Lew Rykowski, Bianka Misiak, Bruno Miśkiewicz, Ali Paszczak, Bodzio Klekot, Daniel Rogacz, Konstancja Galop, Jerzy Kolczatka, itd.
- Dzieci przyglądają się swoim liniom papilarnym. Mogą zrobić to przez lupę, albo pomalować swój palec i odbić na kartce. Zwrócenie uwagi na to, że nikt na świecie nie ma takich samych linii papilarnych i każdy jest wyjątkowy w swojej inności. Następnie dzieci odrysowują swoją dłoń, na każdym palcu zapisują coś co potrafią albo co lubią robić, jakie mają cechy, może być to talent, albo coś bardziej przyziemnego np.: lubię kolor fioletowy, jestem dobry we wczesnym wstawaniu, jestem zabawny, itd. Rozmowa o tym jak różne rzeczy dotyczą każdego z nas, ale że wiele cech nas łączy.